

Ang Araw ng Sabado

Pangunahing Talata: "Sapagkat sa anim na araw ginawa ng Panginoon ang langit at ang lupa, ang dagat, at lahat ng nasa mga ito, ngunit nagpahinga siya sa ikapitong araw. Kaya pinagpala ng Panginoon ang araw ng Sabado at ginawang banal ito.

Exodo 20:11

***Piniling mga Kasulatan:
Exodo 20:8-11; Roma 14:5,6***

Ang institusyon ng Sabado ay masusundan sa Kasulatan pabalik sa tala ng paglikha at ng pagtatapos nito. (Genesis 2:1-3). Sa panahong ito, natapos na ng Diyos ang Kanyang layunin na ihanda ang lupa para sa paninirahan ng tao matapos ang anim na mahahabang yugto, o "araw." Tumigil ang Lumikha sa gawaing ito matapos malikha ang ating mga unang magulang "ayon sa larawan ng Diyos; ... lalaki at babae ang nilalang Niya." Genesis 1:27

Makalipas ang mga siglo, kasunod ng pagliligtas sa mga Israelita mula sa pagkaalipin sa Ehipto, naglatag ang Makalangit na Ama ng mga banal na pamantayan na dapat nilang sundin, upang matanggap ang kanyang pabor at mga pagpapala bilang kanyang bayan na pinili. Isa sa mga batas na ito ay ang maglaan ng oras mula sa mga makamundong gawain upang lalo nang sumamba at

parangalan ang Diyos para sa lahat ng kanyang mga probisyon para sa kanila.

Ang sumusunod na salaysay ay naglalahad ng iba't ibang katangian ng banal na araw na ito. "Alalahanin mo ang araw ng Sabado, , at gawin itong banal. Anim na araw kang magtatrabaho at gagawin mo ang lahat ng iyong gawain, ngunit ang ikapitong araw ay Sabbath para sa Panginoon mong Diyos. Sa araw na iyon, huwag kang gagawang anumang gawain, gayundin ang iyong anak na lalaki o babae, ang iyong alipin na lalaki o babae, ang iyong mga hayop, o sinumang dayuhan na naninirahan sa iyong mga bayan." Exodo 20:8-10

Ang lingguhang Sabado ay itinakda bilang bahagi ng Sampung Utos na ibinigay nang eksklusibo sa bansang Israel. Gayunpaman, ipinahihiwatig ng ating Pangunahing Talata na dapat maglaan ng panahon ang lahat ng tao, kasama na ang mga debotong Kristiyano, upang lalo pang magbigay-puri at pasasalamat sa Maylalang para sa maraming biyaya na ipinagkaloob Niya sa kanila.

Malinaw na nakita ni Pablo na ang Maagang Simbahan ay nasa isang yugto ng pagbabago noong panahon ng kanyang ministryo. Ang dating sapilitan sa ilalim ng Batas ni Moises ay hindi na naaangkop sa mga Hudyong lumapit kay Cristo, gayundin sa mga Hentil na hindi kailanman nasailalim sa paghihigpit na ito. Narito ang isa sa kanyang mga sipi: "Ang isa'y nagturing na ang isang araw ay mas banal kaysa sa iba; ang isa nama'y itinuturing na pantay-pantay ang lahat ng araw. Ang bawat isa sa kanila ay lubos na kumbinsido sa

kanyang sariling isip. Ang nagturing na ang isang araw ay natatangi ay para sa Panginoon. Ang kumakain ng karne ay kumakain para sa Panginoon, sapagkat pinasasalamat na nila ang Diyos; at ang hindi kumakain ay hindi kumakain para sa Panginoon at nagpapasalamat sa Diyos." Roma 14:5,6

Sa mga talatang ito, tila ipinahihiwatig ni Pablo na maaaring piliin ng isang Hudyo na obserbahan ang Sabado dahil sa paniniwalang pangrelihiyon. Gayunpaman, isang panlilinlang kung tatanggapin ng mga mananampalataya si Cristo ngunit pakiramdam nila ay obligado pa ring sumunod sa mga kundisyong nakalakup sa Batas gaya ng literal na pag-obserba sa Sabado ng Israel. Para sa isang Kristiyano, dapat maging isang "Sabado" na araw ng debosyon at papuri sa ating Makalangit na Ama ang bawat araw.

Ang pagpasok sa kapahingahan ng Diyos ay nangangailangan ng pananampalataya, pagsunod, pagsuko, at pag-asa kay Cristo. Kasama rito ang kapayapaan, katiyakan, kaligtasan, at ginhawa mula sa pagsisikap na maging matuwid sa sarili. Ang kapahingahan ng Diyos ay parehong nararating sa kasalukuyan at magwawakas magpakailanman. Papasok tayo rito sa pamamagitan ng pagtitiwala sa Kaniyang mga mahalagang pangako, pagsunod sa mga utos ng Kasulatan, at sa pamamagitan ng paghagis ng ating mga pasanin sa Panginoon. Sa pamamagitan ng pagsisikap na mabuhay nang may pananampalataya at pagsunod, mararanasan natin ang kapahingahan ng Diyos araw-araw, habang

inaasahan ang walang hanggang kapahingahan na ipinangako sa "unang pagkabuhay na mag-uli" kung tayo ay "matapat hanggang kamatayan." Hebreo 4:9-11; Pahayag 20:6; 2:10